

متن پرسش

سلام علیک و ریحانه و رضوانه (ناگزیری از تقدیر تاریخی پیش رو) نترسید، نهراسید، ما را گریزی از این جنگ پیش رو نیست. دیر یا زود ما با این جنگ روبرو می شدیم و ما چاره ای از مبارزه نداریم؛ نه تنها چاره ای ما در مبارزه است که تنها راه خلاصی ما از این جنگ نیز هم مبارزه است. این مسیری است که گذر از آن جز به ایستادن و جنگیدن میسور نخواهد بود. زنگی مستی به میدان آمده و به هیچ اصول و قواعد و مبانی اخلاقی پایبند نیست و هیچ ارزشی را جز حفظ و حراست از منافع خود نمی شناسد. در چنین صحنه ای، مائیم و مبارزه برای رهایی برای رسیدن به نقطه‌ی پایان برای تمام کردن شری که اگر از دامن خود باز نکنیم تمام ما را از حیثیت و آبرو از جان و مال و ناموس می گیرد. گمان نکنیم اگر نجنگیم راهی دیگر هم هست! هویت، فرهنگ، قومیت، تاریخ، ملیت ما در گرو این مبارزه است. او (دشمن) نه فقط اسلام ما را نشانه گرفته است او با تمام هویت ما کار دارد. او با تمام تاریخ و جغرافیای ما کار دارد. امروز مسلمانی لازم نیست! اگر آزاده نباشید اسیر استبداد و استعمار خواهید بود و دیگر توانی برای فکر و اندیشیدن شما نخواهد بود. رفقا، جنگ ما یک جنگ وجودی است که یا ما یا آنها. نگذارید و نگذیرید از این تقدیر و سرنوشت زمانه ی خود. اگر ایستادگی نکنیم، دشمن به کمتر از شکستن گردنمان راضی نخواهد شد. از راهی که پیش روست ناگزیریم و باید به دنبال هویت جمعی و ملی باشیم راه ما و نیاز ما امروز در دل این هویت جمعی و ملی است و پذیرش رهبری حتی اگر دل به نظام سیاسی هم نداریم راهی برای حفظ هویت ملی مان جز ایستادگی در کنار این هویت ملی و جمعی به رهبری واحد نداریم. مراقب وسوسه خناسان و زمزمه ناکثان باشید. اینان هیچگاه دلسوز نبودند و هیچ گاه در کنارتان نخواهند ایستاد. در گوشتان زمزمه ی نفاق می کنند و دلتان را خالی می کنند اما هیچگاه برایتان تب نخواهند کرد و ابدا جان به راه تان نمی دهند آنان اساسا برای زمزمه های که می کنند هزینه نمی کنند فقط شما را ابزار و وسیله ای می کنند برای دریوزگی و منافع خودشان. خودمان را ذلیل وسوسه ها و ترس ها و سخن های سخیف نکنیم عزیزان. از ترس یکبار مردن محکم بجنگیم تا از سایه ی ترس مدام و همیشگی مردن در هر لحظه نجات پیدا کنیم. اگر نجنگیم با ترس از مرگ شما را به هر علتی و به هر نکبتی که بخواهند وادار می کنند. بیایم قدرتمند با این ترس بجنگیم. پیروز از آن ماست مطمئن باشید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تقدیر الهی را! که چگونه ما را در این تاریخ در میدانی حاضر کرده با دشمنی

که ظاهراً به خاطر آن که بنا داریم از انرژی هسته‌ای بهره‌مند شویم، باید دانشمندانمان که در این علم وارد شده‌اند محکوم به قتل باشند. از احمدی روشن و شهریاری بگیر تا طهرانچی و فریدون عباسی. بیایید همه آنچه اسرائیل در مقابله با ما پیش آورده رها کنیم و تنها به همین نکته بیندیشیم که راستی چرا باید رژیم صهیون تا این اندازه در مقابل چنین موضوعی که در ایران شکل گرفته است، دست به قتل دانشمندان ما در این رشته بزند؟ اگر در این رابطه با دقت فکر کنیم به امری اساسی در نسبت بین آن رژیم و آینده‌ای که برای خود ترسیم کرده، می‌رسیم که نه تنها در نسبت با ملت ایران، بلکه نسبت به همه ملت‌ها با رژیمی روبرو خواهند بود که هیچ حقی برای آن ملت‌ها قائل نیست اگر آن حق، موجب استقلال و توانایی آن ملت در مقابل رژیم صهیون که نماد کامل استکبار در این زمانه است؛ باشد. این‌جا است که جایگاه تاریخی حمله رژیم صهیون به ملت ایران معلوم می‌گردد و جایگاه مقابله با آن رژیم، با معناترین مقابله خواهد بود با رژیمی که هرگونه حقی را از هر انسانی نه‌تنها نادیده، بلکه به میدان می‌آید تا با تجاوز خود آن حق را اخذ کند.

آری! اگر به جایگاه تاریخی و تجاوز رژیم صهیون فکر کنیم در این رابطه به پیش‌آمد مهمی که برای ملت ما پیش آمده است به خوبی اندیشه خواهیم کرد که آن، قرارگرفتن در میدان مبارزه‌ای است که میدان به درخشش آمدن حقیقت است در مقابل دشمنان حقیقت، و به درخشش آمدن انسانیت است در مقابل ضد انسانی‌ترین جریان در طول تاریخ. این‌جا است که خداوند بر ما منت گذارده و ما را در میدان چنین مبارزه‌ای وارد کرده و این است آن تقدیر بزرگ که خداوند برای ما رقم زده است. موفق باشید